превыва́ю (καθ' ὅλα τὰ σημαινόμ. τῶν Ἑλληνικῶν ῥημάτων ἁ. καὶ β'. σημασ.) 2)ἑστηκῶς, κυῖα, κὸς (188) =стоѧщїй=постоѧнный.

Превы́тїе, їѧ. οὐδ=превыва́нїе.

Превели́кїй, аѧ, ое. ἐπιθ.=τῷ ἐπομ.

Преве́лїй, їѧ, їе. ἐπιθ. ὑπέρμεγας, ὑπερμεγέθης, πάμμεγας, παμμέγιστος, παμμεγέθης, μέγιστος, ὑπερφυής, ὑπέρογκος.=превели́кїй.

Преблачꙋ́, и́ши. παρτ. -чи́хъ. ἀορ. преблекохъ. μ. преблекꙋ́, че́ши. μεθέλκω, μετασύρω, παρασύρω.

Прево́дъ, а. ἀρσ. μετάφρασις, μεταγλώττισις.

Превождꙋ́, дши. μετάγω, διαβιβάζω, μεταβιβάζω, διάγω, διεξάγω, ἀποπεράω-ῶ. 2)μεταφράζω, μεταγλωττίζω.

Превозмꙋща́ю, еши. μ. - щꙋ́, ти́ши. προσταράττω, παραταράττω.

Превознесе́нный, аѧ, ое. μτχ. παθ. χρ. ἀορ. ὑπερυψωμένος, ἐπηρμένος. 2)μτφρ. ὑψηλόφρων, ἀλαζών, ὑπερήφανος.

Превозношꙋ́, сиши. ὑπερηψόω-ῶ. §μεσ.-сѧ. ὑπεραίρομαι, ὑπερηφανεύομαι, ὑψηλοφρονῶ.=гордю́сѧ.

Превозра́стный, аѧ, ое. ἐπιθ. ὑπερῆλιξ, ὑπέρακμος.

Превосходи́тельный, аѧ, ое. ἐπιθ. ὑπερβολικὸς, ὑπέρμετρος, ὑπερφυής. ὑπέρτερος, ἔξοχος. §—степе́нь. Γραμματ. ὁ ὑπερθετικὸς βαθμός.

Превосхо́дный, аѧ, ое. ἐπιθ. =τῷ προηγ.

Превосхо́дство, а. οὐδ. =τῷ ἐπομ.

Превосхожде́нїе, їѧ. οὐδ. ὑπερβολή, ὑπεροχή, ὑπερτερία. =τῷ προηγ.

Превосхождꙋ́, дши. ὑπερβαίνω, ὑπεραίρω, ὑπερτερῶ, ὑπερέχω, ὑπερφέρω, ὑπερβάλλω, ὑπερακοντίζω, ὑπερεκπίπτω.

Превраща́ю, еши. μ.-щꙋ́, ти́ши. ἀναστρέφω, ἀνατρέπω, μεταστρέφω, καταστρέφω, περιτρέπω. §μεσ. -сѧ. μεταστρέφομαι. = претворѧ́юсѧ. =прелага́юсѧ.

Превраще́нїе, їѧ. οὐδ. ἀναστροφή, ἀνατροπή, μεταστροφή, καταστροφή. (213. ὑποστρο-